

УДК 811.161.2'246.2'276.3-053.67:303.621.32

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ДОСЛІДЖЕННЯ МОЛОДІЖНОГО МОВЛЕННЯ В УМОВАХ БІЛІНГВІЗМУ (на матеріалі записів спонтанного мовлення та інтерв'ю)

Іванна Цар

*Інститут української мови НАН України,
вул. Грушевського, 4, Київ, 01001, Україна
vakavaka7@gmail.com*

Молодіжне мовлення вивчають західні та українські науковці, зосереджуючи увагу передусім на аналізі лексики сленгу та жаргону. До цього часу характеристики потребує усне спонтанне молодіжне мовлення, оскільки системні праці на цю тему відсутні.

Тому мета наукової розвідки полягає в обґрунтуванні актуальних напрямів вивчення молодіжного мовлення на підставі зібраних записів усного мовлення та інтерв'ю, а завдання бачимо в тому, щоб визначити ознаки поняття “молодь” та розкрити окремі аспекти аналізу молодіжного мовлення.

Теоретичне підґрунтя роботи становлять ідеї та положення мовознавців про категорію віку в соціолінгвістиці, мовні практики молоді в мультилінгвальному середовищі, сленг, викладені в працях українських та зарубіжних дослідників, зокрема С. Мартос (2006), Л. Ставицької (2005), Н. Шовгун (2000), Ф. Кульмаса (Coulmas, 2013), П. Екерт (Eckert, 1997) та ін.

За ілюстративний матеріал послужили фрагменти інтерв'ю з молодими киянами 16–30 рр. (30 інтерв'ю) та тексти записів їхнього усного мовлення (18 годин запису), зібраних упродовж 2014–2018 рр. Для збору ілюстративного матеріалу використано методи включеного та невключеного спостереження, інтерв'ю, для опрацювання матеріалу – загальнонаукові методи (аналіз, синтез, порівняння, описовий метод, індукція). Записи усного мовлення та інтерв'ю здійснено в умовах, коли респонденти не знали, що їх записують. Це дало змогу отримати зразки дійсно непередбаченого спонтанного мовлення.

Про ознаки поняття “молодь”

До цього часу відсутній набір ознак категорії “молодь” у різних дисциплінах. За результатами дослідження французького мовознавця К. де Фералля, межі поняття розмиті: нижня межа – від 0 до 18 років, верхня – від 15 до 50 років (Féral, 2012). Отримані показники залежать від психологічних та соціальних чинників.

Наукові розвідки засвідчують, що розуміння таких вікових категорій, як “дорослий” і “пенсіонер”, різняться в середині ХХ століття і в ХХІ столітті. З продовженням тривалості життя в Європі змінюється і зміст цих звичних понять, тому що в пенсійному віці там ще народжують дітей (Wagner, 2012). Представники однієї і тієї ж молодіжної групи можуть відрізнятися за рівнем не стільки фізичного, скільки психологічного розвитку (наприклад, зараз молоді люди все пізніше починають одружуватися, ставати батьками). До того ж у різних культурах значимість певного віку може

відрізнятися. Наприклад, для американської і японської молоді, віком до 18 років, характерна різна соціальна поведінка (в американців – вільніша, японців – стриманіша) (Cheshire, 1987, с. 762).

Розглядаючи мову молоді як окремих об'єкт дослідження, треба зважати на те, що людям різного віку, навіть серед тих, кого ми називаємо молоддю, притаманні різні психологічні риси. Так, підліткам 17 – 18 років властива інша соціально-психологічна поведінка, ніж, наприклад, молодим людям 25 – 30 років. Відрізнятиметься і їхнє соціальне середовище та, відповідно, функції в суспільстві.

Отже, немає однозначного визначення вікових меж, щодо яких використовуємо поняття “молодь”. На нашу думку, щоб результати дослідження були об'єктивними, одночасно мусимо враховувати й інші критерії: рівень освіти, професію, певні аспекти вікової психології тощо. Необхідно брати до уваги низку ситуативних чинників: ситуацію спілкування (офіційна / неофіційна), комунікативне середовище (дім / школа / університет / робота), статус співрозмовників (батьки / друзі / незнайомці / викладачі). Усі вони нерозривно пов'язані, і тільки комплексний аналіз уможливить цілісне розуміння взаємозв'язку мови та віку.

Аспекти вивчення молодіжного мовлення в Україні

Молодіжне мовлення важливо досліджувати в контексті мовної ситуації в країні і, зокрема, в конкретному місті, тобто враховуючи **регіональний аспект**. Наприклад, Київ об'єднує студентську молодь з різних регіонів України. Чисельність населення міста постійно зростає. Актуальною є характеристика “киянин в першому поколінні, другому, третьому...”, оскільки в місті одночасно взаємодіють корінні кияни, а також ті, які тільки нещодавно стали киянами або які тимчасово (на період навчання) тут проживають, але потенційно можуть стати постійними мешканцями міста. Повсякденне мовлення молодих киян структурно відрізняється від мовлення, наприклад, львів'ян чи одеситів, адже в регіонах у молодіжному мовленні може бути більше діалектних рис, запозичень з інших мов, на ньому може різною мірою позначатися вплив російської мови. Порівняймо, наприклад, мовлення двох мешканок м. Києва – А. (23 р., родом з Київської обл.) і Б. (26 р., родом з Львівської обл.):

А. Так що я її очень мало бачу/ если чесно// Отак/ як зайде до нас/ то я її кажу/ “Боже/ коли я тебе побачу? Коли?” Отаке// Все работам не сільно ради/ но пака тре держатся за то/ шо есть// Я її так еле вснулась сюда// Якби не направлення/ не було би места// Потому шо так/ як мене узраювали з цим направленням довго її нудно/ то я еле вснулась//

Б. І ми не могли добратись до нашого лічильника/ шоби включити// Так ми ж через тьотю Галю всьо рішали! Вона має всіх номери// Там до тої дочки передзвонила/ сказала/ шо там цейвот/ давай дуї до хати/ бо треба деткам світло включити// А та каже/ “А я буду пізно”// Я кажу/ “Тьотя Галя/ яке пізно/ кажу/ мені вже треба/ в мене пралка зараз ну стоїть/ кисне!” І шо ти думаєш? Та через п'ятнадцять хвилин прийшла//

Відтак у дослідженнях молодіжного мовлення важливо враховувати певні регіональні і соціальні аспекти, зокрема потрібно зважати не тільки на мовну ситуацію в регіоні, але й тип населеного пункту (село / місто / мегаполіс). Також слід звернути увагу на тривалість проживання респондентів у місті, соціолінгвальні характеристики середовища їхньої регулярної взаємодії з іншими мовцями (школа, університет, робота тощо).

У зв'язку з анексією Криму та війною на Сході України частина молоді з цих територій поступила в навчальні заклади за межами зони конфлікту, переїхавши на навчання і постійне проживання до мегаполісів, зокрема Києва, Харкова чи Дніпропетровська. Зі зміною переважно російськомовного середовища на білінгвальне в

повсякденному мовленні молоді починають відбуватися певні зміни. Наприклад, респондентка Л. (18 р., родом з Маріуполя, живе і навчається в Києві півроку) так розповідає про зміни в своєму повсякденному мовленні: *Ну я даже когда приезжаю домой/ у меня иногда начали появляться украинские слова// Если/ например/ нужно что-то ярко сказать или какое-то русское слово не могу вспомнить*. На питання, чи вона і її російськомовні подруги зі Східної України в Києві переходять на українську, дівчина відповідає: *Настя переходила в обычной жизни// Ми были...ми чета покупали в магазине...Она/ Дякую! Потом что-то на остановке// я тоже говорю на зупинці всегда// И вот в повседневной жизни бывает// вот если с тобой на украинском разговаривает человек/ то ты как бы тоже в ответ ему// У меня так// И у Насти тоже так// Катя тоже самое// Она в библиотеке той с этой женщиной разговаривала// Ну либо на парах// Ну в Киеве оно легче/ потому что с тобой здесь так разговаривают// У себя [в Маріуполі] нет// Ты как бы ну... Тебе уже как то некомфортно что ли... Но очень красиво у них [у подруг виходить говорити українською]// У них не на суржике/ а вот именно чистый язык//*

Важливо дослідити і процеси переходу російськомовних на постійне спілкування українською і мотиви такої зміни коду. У випадку з молоддю є своя специфіка, адже російськомовні молоді люди сьогодні переважно володіють українською, принаймні пасивно, тоді як їхні батьки – не завжди. Одне з проведених інтерв'ю ілюструє чинники, що впливають на вищезгадані процеси: *І. Я ото думаю/ може/ то перейти на українську// В нас на роботі всі по-українськи говорять/ то я себе якось незручно почуваю//* (Інформантка І. (22 р.) 5 років тому приїхала до Києва із Західної України на навчання і почала в повсякденні використовувати російську мову) (Цар, 2018, с. 161). Отже, стимулом до зміни (у цьому випадку повторної) мови повсякденного спілкування стала мова середовища, в якому працює респондентка.

Суттєвий вплив мовного середовища на мовну поведінку молоді та на саму структуру мови молодих людей зумовлює нагальну потребу ґрунтовних соціолінгвістичних досліджень середовищ, з якими регулярно стикається молодь: інтернету (зокрема соціальних мереж) та інших засобів масової інформації, книг; навчальних закладів (шкіл, університетів та ін.), розважальних закладів (клубів, ресторанів та ін.) – та, відповідно, розроблення заходів мовної політики щодо врегулювання мовної ситуації в цих сферах в інтересах держави.

Проблема **перемикання мовних кодів** у молодіжному мовленні давно цікавить американських та європейських лінгвістів, оскільки вона постає як наслідок еміграційних процесів та прагнення іммігрантів чи дітей іммігрантів адаптуватися до мовного середовища, в якому вони перебувають. В Україні ж проблема перемикання мовних кодів суттєво відрізняється, бо, по-перше, є наслідком тривалої взаємодії здебільшого двох мов – української та російської (тоді як, наприклад, в США можливі полілінгвальні контакти), а, по-друге, це мови близькоспоріднені. Відтак одночасно з'являється проблема формування і функціонування **суржику**. Вивчення суржику саме в молодіжному мовленні – важливе завдання, оскільки результати такого дослідження дадуть змогу змоделювати шляхи ймовірних мовних деформацій в мовленні майбутніх поколінь та продумати можливі засоби протидії явищам змішування мов.

Одним з важливих аспектів є дослідження української мови тієї частини молоді, для якої мова стала другим, вивченим у школі чи в дорослому віці кодом. Слід звернути увагу на явище, що раніше не було вивчене, зокрема **формування російсько-українського суржику**. Воно виникає переважно тоді, коли мовець є російськомовним в побуті, а на роботі послуговується українською:

В. У мене вчера эта доповідь была// (дівчина, 27 р.)

І. І як все пройшло?

В. Да все хорошо// Довіла// Им даже вроде бы понравилось// Короче говоря/ результативно//

Варте уваги й ставлення молоді до суржикю, його сприйняття в побутових ситуаціях. Подаємо фрагмент інтерв'ю, в якому респондентка коментує своє ставлення та ставлення свого оточення до цього явища:

Н. В мене всі привикли/ що я говорю непонятним суржиком// Якщо б я говорила іменно на російській/ це б не був вже мій імідж// То була би вже не я// У нас в групі більшість суржиком// В нас есть хлопец один/ то він постоянно виделається/ говорить українською/ виправляє / если ми шось на суржикю кажем// Але то він виделається/ бо так [постійно] він говорить російською// (дівчина, 17 р.)

І.¹ А як у вас ставляться до суржикю?

Н. Нормально! Всі зараз так говорять// Більшість//

Дослідження саме ставлення молоді до мовних процесів і явищ сьогодні є надзвичайно потрібним, оскільки, з одного боку, допомагає виявити мотиви мовної поведінки, а з іншого, може спростувати вже усталені суспільні стереотипи щодо мови. Візьмімо, наприклад, ситуацію з українськомовною молоддю, яка, переїхавши у великі міста, переходить на російську. Ми запитали молодих людей, які все життя спілкуються в повсякденні російською, як вони ставляться до цієї ситуації. Виявилось, що самі російськомовні з подивом реагують на таку поведінку:

Л. Я в шоке была// Я вот так сижу и поворачиваюсь// Говорю/ А че ты на украинском языке не разговариваешь? Она типа/ На самом деле эта миф/ что на Западной Украине все разговаривают на украинском языке// Но когда я услышала/ как она разговаривает с мамой на украинском языке... (дівчина, 18 р.)

І. А вам було б нормально/ якби вона з вами говорила українською? Не було б ніяких проблем?

Л. Тю// Что за бред! Конечно нет// Я просто не понимаю/ почему она не говорит на украинском?

Актуальним напрямом дослідження є аналіз українського мовлення тієї молоді, яка в повсякденні спілкується російською, проте володіє українською. Молодь, для якої українська мова не є засобом повсякденного спілкування, подеколи може говорити нею чистіше, ніж мовці, що розмовляють нею постійно, адже в цьому випадку молоді люди старанно підбирають слова, намагаючись використовувати тільки ті, що, за їхніми переконаннями, точно є українськими, і водночас відсіюють слова, співзвучні з російськими, чітко вимовляють звуки і послідовно дотримуються правил наголошення:

Н. Так мені ще подобається те/ що з макіяжем... пов'язано// Зачіски/ таке там трошки можу// мені подобається... брови малювати// Я їх не фарбую фарбою саме такою/ яка залишається надовго/ а от макіяж роблю/ дуже велику увагу їм приділяю// Краса для мене... Я спочатку і боялася/ і не могла/ і... страшно було [робити манікюр]// А потім якось я зрозуміла/ що це не так і страшно/ не так і важко/ якщо подобається// Взагалі-то кожну справу потрібно так робити// (дівчина, 18 р.)

Таке мовлення може звучати дещо штучно, в ньому багато пауз. За нашими спостереженнями, його темп повільніший, ніж у мовців, для яких українська є мовою повсякденного спілкування.

¹ Тут і далі в прикладах – І. – інтерв'юер.

Варто зауважити, що останнім часом стає актуальною проблема, яку раніше не досліджували в українських реаліях, **перемикання / змішування кодів між українською та англійською мовами або й українською / російською / англійською**, що залежить від кількості учасників комунікації, рівня їхньої освіти та мовної компетенції:

А. То як? Ви будете? (хлопець, 19 р.)

Б. Of course! (хлопець, 20 р.)

А. Піцу візьмете? Ок?

Б. Ну та// No problem! Ми будем на Либідській/ то візьмем//

Проблема експансії англійської мови не нова. У Німеччині молодь активно послуговується *denglish* (сумішшю німецької та англійської мов), у Франції – *franglais* (французько-англійським мовним утворенням). Такі процеси змішування викликають занепокоєння в захисників німецької та французької ідентичностей (Чередниченко, 2009, с. 649). На питання “Як говорить молодь?” влучно відповідає К. де Фераль: “Молодь мислить і говорить позитивно”; “сумішшю французької, англійської і місцевої народної мови” (Féral, 2012). У мовленні української молоді спостерігаємо не лише процес умисного вживання англіцизмів з метою самовираження, увиразнення висловлювання, акцентування, а й випадки невідомого використання значного пласту власне англійської лексики, англійських граматичних конструкцій як постійного складника повсякденного мовлення молоді: *О. Слухай// Треба зробити скрін [screen] і зашерити [share] цю інфу// То буде рілі [realy] крутий івент [ivent]// І/ головне/ фрішні [free] квитки!* (хлопець, 26 р.) Такі явища характерні передусім для мови тієї молоді, професійна діяльність якої тісно пов’язана з англійською мовою.

Традиційно в центрі уваги українських мовознавців, як і їхніх колег за кордоном, перебуває **молодіжний сленг**. Важливо зафіксувати його риси на конкретному синхронному зрізі, адже пріоритетність джерел сленгу в різні періоди змінюється і залежить від соціальних тенденцій. В умовах білінгвізму потрібно враховувати вплив російської мови на український сленг. За словами Н. Дзюбишиної-Мельник, специфікою саме українського сучасного сленгу можна вважати обмежене використання внутрішньомовних ресурсів через обмежене послуговування українською мовою в живому спілкуванні мешканців міст (2002, с. 16). Звідси й утворення в молодіжному мовленні сленгізмів-інтерферем або засвоєння одиниць власне російського сленгу.

Варто звернути увагу на те, що молодь не у всіх ситуаціях використовує сленг, а переважно в неформальних, у певному колі однолітків чи однодумців, у побутових ситуаціях. Важливо **дослідити функціонування сленгу в контексті**, адже саме залежно від контексту і ситуації спілкування значення і мета вживання сленгізмів може відрізнятися:

Я. Вона вже навалилась [сп’яніла] дома// Тільки п’є// Отак цілими днями/ п’є та й п’є// Я не знаю/ як так люди живуть// (дівчина, 24 р.)

Значення ‘сп’яніти’ лексеми *навалитися* не представлено у словниках жаргонної лексики, і саме контекст допомагає його виявити. На сьогодні в українській лінгвістиці бракує досліджень мови молоді на матеріалі записів усного мовлення. У структурному плані важливо дослідити не лише лексичний, а й інші мовні рівні, що у молодіжному мовленні пронизані мовною грою та емоційністю.

Українська мова в молодіжних повсякденних практиках, як і в практиках дорослих мовців, представлена зазвичай у трьох “варіантах”, що відрізняються ступенем проникнення в неї одиниць російської: 1) відносно “чиста” українська мова без

вкраплень російських слів; 2) українська мова з поодинокими вкрапленнями російських слів; 3) суржик. Крім того, всі ці варіанти об'єднує наявність молодіжного жаргону та значної кількості запозичень з англійської мови. Саме тому суржик молоді не можна ототожнювати з суржиком представників старших вікових категорій, бо в ньому вже є елементи молодіжного жаргону і значна кількість запозичень. Так само й у разі перемикання мовних кодів з української на російську або вкраплення окремих елементів з російської мови: у випадку з молоддю такі процеси будуть відрізнятися від аналогічних процесів у мовленні старших вікових груп, бо, по-перше, частина лексики відрізнятиметься і, по-друге, структура висловлювання теж не буде однаковою, що спричинено швидким темпом молодіжного мовлення, його емоційністю.

Висновки

Молодіжне мовлення – складний комплексний феномен, для вивчення якого в соціолінгвістиці потрібно здійснювати різноаспектний аналіз. Важливими є дослідження за віковими та соціально-професійними групами, соціальним статусом. Доцільно виокремити лінгвостилістичний підхід як характеристику специфічного молодіжного лексикону, граматичних та структурних особливостей молодіжного мовлення, а також комунікативно-функціональний, тобто вивчення стратегій і тактик спілкування в середовищі молоді, перемикання мовних кодів тощо.

Актуальним завданням у сучасних соціополітичних умовах вважаємо дослідження регіональних особливостей молодіжного мовлення, тобто мовної поведінки та мовних переваг молоді з різних регіонів країни, а також опис чинників, що на них впливають. Важливо враховувати впливи білінгвального середовища, схарактеризувати мовну ідентичність молоді різних вікових груп і її ставлення до мовної політики держави. Такі дослідження мають практичну цінність, оскільки науково аргументують доцільність прийняття тих чи інших мовних законів, визначаючи стратегії національної мовної політики в державі.

Список покликань

1. Дзюбишина-Мельник, Н. Я., 2002. Сучасний жаргон й сучасне розмовне мовлення. *Наукові записки Національного університету "Києво-Могилянська Академія". Філологічні науки*, 20, с. 15–18.
2. Мартос, С. А., 2006. *Молодіжний сленг у мовленнєвій структурі м. Херсона*. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук. Херсон.
3. Миколенко, Т. М., 2006. *Український міський сленг (на матеріалі усного мовлення тернопільців)*. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук. Київ.
4. Ставицька, Л., 2005. *Арго, жаргон, сленг: Соціальна диференціація української мови*. Київ: Критика.
5. Цар, І. М., 2018. Роль мовного середовища у формуванні мовної поведінки молоді. *Всеукраїнська науково-практична конференція з міжнародною участю "Професійна комунікація: національна ідентичність у багатомовному світі". Тези доповідей*. Черкаси, Україна, 25–26 жовтня 2018.
6. Чередниченко, О. І., 2009. Мова та ідентичність у глобальному світі. *Мови та культури у новій Європі: контакти і самобутність: збірник наукових доповідей*, с. 649–654.
7. Шовгун, Н. О., 2000. *Формування українського сленгу в мовленнєвій діяльності малих соціальних груп*. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук. Київ.
8. Cheshire, J., 1987. Age and Generation-specific use of language. *Sociolinguistics: An international handbook of the science of language and society*, pp. 761–780.
9. Coulmas, F., 2013. *Sociolinguistics: The Study of Speakers' Choices*. Cambridge: Cambridge University Press.

10. Eckert, P., 1997. Age as a sociolinguistic variable. In: Coulmas, F. ed., *The Handbook of Sociolinguistics*. Oxford, pp. 151–167.
11. Féral, C. de, 2012. “Youth Languages”: A Useful Invention? *Langage et société*. Paris: Maison des sciences de l’homme, 141, pp. 21–46.
12. Wagner, S. E., 2012. Age Grading in Sociolinguistic Theory. *Language and Linguistics Compass*, 6/6, pp. 371–382.

References

1. Dziubyszyna-Melnyk, N. Ya., 2002. Modern jargon and modern spoken language. *Scientific notes of the National University “Kyiv-Mohyla Academy”*. *Philological Sciences*, 20, s. 15–18. (In Ukrainian)
2. Martos, S. A., 2006. *Youth slang in the speech structure of Kherson city*. PhD Thesis. Kherson. (In Ukrainian)
3. Mykolenko, T. M., 2006. *Ukrainian urban slang (on the material of Ternopil residents’ speech)*. PhD Thesis. Kyiv. (In Ukrainian)
4. Stavytska, L., 2005. *Argo, jargon, slang: Social differentiation of the Ukrainian language*. Kyiv: Krytyka. (In Ukrainian)
5. Tsar, I. M., 2018. The role of the linguistic environment in shaping the language behavior of young people. *All-Ukrainian Scientific and Practical Conference with International Participation “Professional Communication: National Identity in a Multilingual World”*. *Abstracts of reports*. Cherkasy, Ukraina, 25–26 zhovtnia 2018. (In Ukrainian)
6. Cherednychenko, O. I., 2009. Language and Identity in the Global World. *Languages and Cultures in a New Europe: Contacts and Identity: a collection of scientific reports*, s. 649–654. (In Ukrainian)
7. Shovhun, N. O., 2000. *Formation of Ukrainian slang in the speech activity of small social groups*. Abstract of PhD dissertation. Kyiv. (In Ukrainian)
8. Cheshire, J., 1987. Age and Generation-specific use of language. *Sociolinguistics: An international handbook of the science of language and society*, pp. 761–780.
9. Coulmas, F., 2013. *Sociolinguistics: The Study of Speakers’ Choices*. Cambridge: Cambridge University Press.
10. Eckert, P., 1997. Age as a sociolinguistic variable. In: Coulmas, F. ed., *The Handbook of Sociolinguistics*. Oxford, pp. 151–167.
11. Féral, C. de, 2012. “Youth Languages”: A Useful Invention? *Langage et société*. Paris: Maison des sciences de l’homme, 141, pp. 21–46.
12. Wagner, S. E., 2012. Age Grading in Sociolinguistic Theory. *Language and Linguistics Compass*, 6/6, pp. 371–382.
13. Wyman, L. T., McCarty, T. L. and Nicholas, S. E. eds., 2013. *Indigenous Youth and Multilingualism: Language Identity, Ideology, and Practice in Dynamic Cultural Worlds*. New York: Routledge.

THE MAIN DIRECTIONS OF THE YOUTH LANGUAGE STUDY IN THE BILINGUAL CONDITIONS (ON THE MATERIAL OF SPONTANEOUS SPEECH RECORDS AND INTERVIEWS)

Ivanna TSAR

*The National Academy of Science of Ukraine, Institute of Ukrainian Language
Department of Stylistics, Language Culture and Sociolinguistics
vakavaka7@gmail.com*

Background. The problem of youth language is one of the topical matters in today’s world sociolinguistics because young people play a particular role in most important social processes in the world. Their language reflects the current state of language situation in a particular society and the state

of this society language structure as a whole. In addition, it is an indicator of the future language situation in the country.

Purpose. The purpose of the paper is the analysis of the main trends of youth language researches in Ukraine (on the basis of the spoken language records and interviews) taking into account the conditions of the bilingual environment.

Results. The paper reveals that foreign linguists study the language of youth, mostly in a multilingual context. Sociolinguists are also interested in the problems of language changes due to the aging of people. Problems of youth language identity, language education and language ideology are the key tasks of modern scientific studies in foreign linguistics. Today they are extremely needed for Ukrainian linguistics and important for national security.

Because of bilingualism it is important to pay attention to the phenomena of language mixing, surzhyk, code-switching, slang. The study of linguistic environments where young people are constantly being is relevant. At the same time, it is necessary to take into account the regional aspect, because in different regions of Ukraine there is a different language situation.

Key words: language of youth, bilingualism, language behavior, linguistic environment, code-switching, slang, surzhyk.

Стаття надійшла до редколегії 10 жовтня 2018 року

Прийнята до друку 6 листопада 2018 року